

vacante succedit, vel non succedit, 57. Potest et debet constituere vicarium in spiritualibus, et oconomum in temporalibus, *ib.* Potestas cuiusvis, *ib.* Sede vacante potest capitulum ejusque vicarius absolvere et sententia excommunicacionis, *ib.* Ferre censuras, *ib.* Absolvere a casibus episcopo reservatis, 58. Confirmare electiones, atque presentatos instituere, *ib.* Facere salutare constitutiones, *ib.* Visitare diocesim, *ib.* Assistere matrimonio celebrando, *ib.* Exigere rationem ab administratoribus locorum piorum, 59. Ac etiam exercere, quæ sunt ordinis episcopalis, et quomodo, *ib.* Non tamen potest dare litteras dimissoriales, ad ordines infra annum, *ib.* Neque deducere jura episcopi in iudicium, *ib.* Nec suppressere præbendas, nec unire beneficia, ob tenuitatem reddituum Ecclesiarum cathedralium, *ib.* Nec concedere litteras commendatitias, quibus clericus absolvitur a potestate sui episcopi, *ib.* An possit dare indulgentias, 60.

Capituli potestas dispensandi super impedimenti matrimonii quæ, V, 550. Sede vacante non percipit fructus, VII, 130. Sede vacante potest dare licentiam ordinandi subditos diocesanos, 172.

Capituli consensus et consilium. Vide *Consensus* et *Consilium capituli*. Capitulum quid, IV, 72. Ejus nomine non venit prælatus, episcopus vel abbas, bene tamen decanus, 73. Ad capitulum non admittitur nisi sit diaconus, 72. Et canonicus, *ib.*

Capituli convocatio pertinet ad ipsius præsidem, præsertim decanum, 73. Quinam convocandi ad capitulum extraordinarium, et ordinarium, *ib.* Legitime citatus, si abest a capitulo, non invalidat acta capitularia, 74. Ordinarie non licet abesse a capitulo, *ib.*

Capitulum potest ratificare alienationem se etiam invito factam, VII, 37.

CAPTURA, seu citatio realis, in quibus casibus fieri possit, II, 266. Vide infra, *Citatio realis*. Captura seu incarceration reorum an possit fieri diebus feriatis, 322.

CAPUCINORUM origo, V, 12. Capucii controversia inter franciscanos et capucinos est sublata, *ib.*

CARCER vel carceratio fieri potest aut ad custodiam, et quando, VI, 564. Aut ad pœnam etiam perpetuam, *ib.* Ob quæ crimina carcer perpetuus infligatur, *ib.* De pœna carceris, et effectu illius in ordine nostro, *ib.*

CARCERARI custodia causa quandam possit reus ante citationem vel constitutionem, VI, 9. Item et magis, 76. In ordine nostro requiritur ad hoc consilium peritorum, *ib.* Et antequam incarceration reus, sit decretum, et exprimitur causa, 77. Forma hujus decreti, si reus a decreto incarcerationis, custodia causa factæ, appellat, executio non impeditur, *ib.*

CARDINALIUM collegium non potest Sede vacante condere leges, et cur secus in ca-

pitulo cathedrali, Sede vacante, I, 123. Cardinales S. R. E. an possint eligi in episcopum vel debeant postulari, 311. Cardinales sunt episcopis majores quoad officium, non quoad dignitatem ordinis episcopalis, *ib.* et 312. Cardinales habent alas ligatas, *ib.* Habent in ecclesiis sui tituli jurisdictionem quasi episcopalem, *ib.* Ad cardinalatum inhabilis est illegitimus, etiamsi per subsequens matrimonium legitimetur, aut dispensetur, 496.

CASTIGATIO levis duntaxat, non excessive gravis permissa est magistris, VI, 372.

CASTITAS major requiritur in uxore clerici, quam in clerico, et cur, I, 516.

CASUS occultus fortuitus qualiter probetur, IV, 130.

Casus reservati pontifici, vel episcopo, an et quando ab episcopo, regularibus, vel aliis confessoribus, absolvi possint, V. *Absolutio a casibus*, et *Absolut. ab hæresi*. Casus Bullæ Cœnæ. V. *Bulla*.

Casus fortuiti, quomodo se quis ad eos possit obligare, VII, 33.

CATECHUMENI possunt salvari, et quomodo ipsi sunt in ecclesia, I, 83. An obstringantur constitutionibus ecclesiasticis, 163.

CATHEDRATICUM quid, et unde sic dicatur, II, 15 et V, 140. Pertinet ad legem diocesanam episcoporum, II, 15. Ad illud tenentur omnes ecclesiæ sæculares, V, 140. Non item regulares, *ib.* Bene tamen sæculares regularibus incorporata, *ib.* Quantitas cathedralici desumitur a consuetudine loci, 141. In qua moneta et quo tempore solvendum sit, *ib.* Cathedralicum præscriptione penitus tolli non potest, *ib.*

CAUSÆ majores ecclesiæ, et Papæ specialiter reservata, quæ, I, 381.

In causa denegatae justitiæ supplet archiepiscopus negligentiam episcopi, I, 428. Quæ ad hoc requirantur, *ib.* Et an sufficiat quod semel denegata sit justitia, 429. Quid juris in causa protractæ justitiæ, *ib.*

Causæ seu negotia quænam delegari possint, I, 554. Utrum etiam causæ meri et mixti imperii possint delegari, 555. Causa eadem an possit pluribus simul delegari, 561. Vide infra, *Delegari et Delegari pluribus*.

Causa motiva et impulsiva, respectu obtinendi rescripti, quæ, I, 248. Si circa eam contingat subreptio, an et quando vitentur rescripta, *ib.* Causa impulsiva movet ad concedendum effectum, quomodo, 250. Quænam ex pluribus causis allegatis sit concedenda motiva, et quæ solum impulsiva, 251. Vide infra, *Rescriptorum subreptio*.

Causæ civiles mercedum, et miserabilium personarum, quæ, II, 26. Possunt in his regulares debitores extra conventum degentes conveniri coram ordinariis, *ib.*

Causa quid, et quomodo differat a lite et quæstione, II, 169. Causæ celerem expeditionem requirentes, quæ, 173. Causæ modicæ quæ censeantur, 174. In quibus causis locum habeat iudicium

summarium, 172 et 173. Causa criminalis et mere civilis, et causa spiritualis quæ, 176.

Causarum spiritualium cognitio ad solos iudices ecclesiasticos pertinet, II, 176. Earum cognitioni iudex sæcularis se immiscere prohibetur sub censuris, *ib.* De causis spiritualibus laici iudicare nequeunt, nec principaliter, nec incidenter, 177. Vide infra, *Laici sese*. Causarum spiritualibus connexarum cognitio spectat ad solum iudicem ecclesiasticum, *ib.* Idque exemplificatur de jure patronatus, ac de jure sepulturæ in loco sacro, *ib.* In causis beneficialibus, et spiritualibus, potest minor agere, et respondere in iudicio absque curatore, 193. Causarum feudalium, quis sit iudex competens, 185. Vide *Feudalium*. In causa propria an aliquis possit esse iudex, 200 et 206. Causa propria quæ censeatur esse, *ib.* Causæ avocatio. Vide *Avocatio causæ*. Super causis ecclesiasticis, ac spiritualibus potest quilibet conveniri coram Papa, seu in curia Romana, 221. In causis summaris, seu de plano tractandis, potest procedi tempore feriarum rusticarum, 317. Non item in feriis sacris, et repentinis, 318. Causa illa prius est tractanda, a cujus decisione dependet altera, 325. Idque exemplificatur, *ib.* Quid agendum, si causa principalis, et incidentis sint tractandæ coram diversis iudicibus, 329. In causis summaris, ubi agitur de rebus modicis, sufficit semiplena probatio, 324. Secus in causis gravioribus, *ib.* Causæ continentes dicuntur tripliciter, et quomodo, 227. Continentia causarum regulariter non debet dividi, *ib.* Vide infra, *Continentia causarum*.

Causæ mixti fori, quæ, II, 228. Aliæ sunt civiles, aliæ criminales, *ib.* Inter causas mixti fori recensentur contractus inter laicos initi, ac juramento confirmati, dummodo non agatur de valore juramenti, *ib.* Item postulatio restitutionis in integrum ab ecclesia contra laicum petita, *ib.* Item causæ viduarum, pupillorum, et aliarum miserabilium personarum; sed in tribus duntaxat casibus, et quibus, *ib.* Causa dotis an sit mixti fori, 229. Causæ criminales mixti fori, quæ, *ib.* De facto pleraque crimina sunt mixti fori quoad pœnam irrogandam, *ib.* Excepta hæresi, *ib.* Et simonia, 230. Et quid de læsione infra dimidium justii pretii, *ib.* Aut quando quæritur de valore, et honestate actuum, *ib.* Punitus per iudicium sæcularem super crimine mixti fori, an possit puniri etiam per iudicem ecclesiasticum, et e contra, *ib.*

Causis in criminalibus criminaliter intentatis nunquam recipiuntur testes ante litem contestatam, pro instituenda futura accusatione, II, 289. Secus, quando agitur de crimine solum civiliter, *ib.* In causis criminalibus an sit præstandum juramentum calumniæ, 293. In criminalibus licitum est accusatorem corrumpere, et quomodo, *ib.* In causis etiam criminalibus, solet reo iudice interrogando antea imponi juramentum de veritate dicenda 497. An in causis criminalibus

gravioribus, seu capitalibus, reus sub gravi obligatione teneatur fateri veritatem, 498. Vide infra, *Reus an iudici*. In causis criminalibus criminaliter motis indistincte requiruntur probationes apertissimæ, ac testes carentes omni suspicione, vel macula, 537. An in his testes singulares singularitate adminiculativa probent, III, 27. An testes sint cogendi ad perhibendum testimonium, 74. In causis criminalibus an et quo sensu sententia non transeat in rem iudicatam, 286.

Causæ civiles arduæ, magnique præjudicii quæ, II, 81. Hæ æquiparantur causis criminalibus, et cur, *ib.* Causæ modicæ, et causæ magnæ, seu arduæ quæ, III, 190. In causis arduis, magnique præjudicii an possit deferri juramentum necessarium, seu in supplementum, *ib.* In causis civilibus an probent testes singulares singularitate, 25. Vide infra, *Testes singulares*. In ipsis plures præsumptiones possunt conjungi ad faciendam plenam probationem, etc., 149. Secus in causis criminalibus, 150.

Causa appellationis est alia a prima instantia, et cur, II, 292. Solvitur instantia contra hoc, *ib.* In quibus causis juramentum calumniæ sit præstandum, 293. Vide supra, *Calumniæ juramentum*.

Causa famosa quæ, III, 196. In causa famosa non defertur juramentum in supplementum, *ib.* Causa sponsalitia censetur gravis, et cur, 197. An in eadem deferendum sit juramentum in supplementum, *ib.* Istud non defertur in causis spiritualibus, v. g. matrimoniali, monachatus, beneficiali, 196. In quibus causis possit, vel non possit deferri juramentum litis decisorium, 194. Vide *Juramentum litis decisorium*.

Causæ favorabiles quæ, II, 341. In his non est melior conditio possidentis, *ib.* Causæ favorabiles, quæ, 327. Pro his ferenda est sententia data omnimoda æqualitate probationum, *ib.*

Causa possessionis quæ, II, 343. Vide infra, *Possessio*, et *Proprietas*. Causa possessionis an sit præmittenda causæ proprietatis, 372. An utraque coram eodem iudice sit tractanda, et terminanda, 373. Causa possessionis rei spiritualis, an possit tractari per iudicem sæcularem, 374. Causa possessionis et proprietatis, an et quando possit cumulari, 376. Vide infra, *Possessionis causæ*. Causa propria quæ, III, 6. In causa propria an aliquis possit esse testis, *ib.* Vide infra, *Testis in causa propria*. Causa illa in qua agitur de peccato carnis ad obtinendum divortium, vel separationem matrimonii nulliter contracti, non est criminalis, sed quasi mixta inter civilem et criminalem, III, 149. Causa petendi, an necessario sit exprimenda in libello, II, 253. Potest distingui duplex causa petendi, proxima et remota, 254. Vide *Libellus*.

Causa cessante, cessat effectus, IV, 364.

Causæ piæ nomine quæ veniant, IV, 377 et 413. An et a quo mutari possint, 349.

Causa dissolvendi sponsalia. Vide *Dissolutio sponsaliorum*, vel V, 353 et 361.

Causa gravis et urgens qualiter requiratur, ut

episcopus dispensare valeat super impedimentis matrimonii pro foro interno, V, 553. Qualis censetur esse talis causa, 554. Causæ ob quas episcopus dispensare potest ex speciali facultate non sunt confundendæ cum causis dispensandi pro foro conscientie, 558. Non quævis causa, ob quam dispensare solet Papa, sufficit ad hoc, ut episcopus jure ordinario dispensare valeat super impedimento occulto, 570. Bene vero sufficit ad dispensandum ex privilegio, vel speciali facultate, 571. Enarrantur impedimenta super quibus episcopus vi specialis facultatis dispensare valet ex quavis causa rationabili, *ib.*

Causæ ob quas Papa dispensare potest et solet, V, 558. Sunt prærogativæ dignitatis regie, vel principalis, *ib.* Item conservatio familie, et ut bona maneat in eadem, *ib.* Excellentia meritorum, 559. Extinctio litis de re magni momenti, *ib.* Gravis inimicitia, *ib.* Confirmatio, vel conservatio pacis, *ib.* Evitatio scandali, 560. Angustia loci quando, et ubi censetur adesse, *ib.* Defectus dotis competentis, 561. Quando censetur adesse defectus competentis dotis, *ib.* Alia causa est ætas mulieris vigesimum quartum annum excedentis, 563. Item copula habita, et qualis, *ib.* Locus ad litus maris, *ib.* Matrimonium jam contractum, *ib.* Causa generalis dicta, *ex cortis rationabilibus causis*, 564. Non ob quamvis ex dictis super quovis impedimento cum quovis dispensat Papa, sed servat proportionem, *ib.* Causæ dispensandi super impedimento consanguinitatis et affinitatis; vide *Consanguinitatis et Affinitatis impedimentum dispensandi* quis et quando tollere possit. Causa dispensandi alia est motiva, alia finalis, alia impulsiva tantum; quænam vitiet dispensationem, 565. Causæ dispensandi quando verificari debent 587. Non est necesse causam allegatam veram esse, vel existere tempore quo fit supplicatio, *ib.* Nec quo expediuntur litteræ dispensationis, *ib.* Sed sufficit, et requiritur eam verificari tempore, quo delegatus litteras dispensationis exequitur, *ib.* Facta semel dispensatione non requiritur ut causa adhuc duret, dum contrahitur matrimonium, *ib.*

Causæ, et tituli excusantes a simonia et penis ejus, ac restitutione simoniace acceptorum, VI, 249. Causæ excusantes a censura qualibet, 571. Causæ excusantes ab excommunicatione eum qui percussit clericum, vel violentas manus ei injicit, 585. Causæ et casus, vi quorum licet cum excommunicatis vitandis communionem habere, sunt plures, 595. Veluti utilitas temporalis, et spiritualis tam excommunicati, quam communicantis, *ib.* Lex matrimonii vi cujus uxor cum viro excommunicato, et hic cum ea communicare potest, uti prius, 596. Item subjectio, vi cujus proles cum parentibus excommunicatis, et subditi cum superioribus, ac reciproce communicare valent, *ib.* Ignorantia tam juris quam facti, *ib.* Necessitas tam excommunicati, quam communicantis, *ib.*

Causa commissa censetur etiam commissa requisita ad eam, VII, 100.

Causæ piæ, et aliæ favorabiles actori, VII, 40. Causæ piæ favor in legatis, 177.

CAUTIO ubi in jure requiritur, qualis esse debeat, II, 431. Actor contumax non est amplius audiendus, nisi præter restitutas expensas etiam præstet cautionem de comparando in termino citationis, *ib.*

Cautio quid, et quotuplex. Alia simplex, et quæ, IV, 349. Alia idonea, seu sufficiens, quæ dividitur in satisfactoriam, et pignoratitiam, *ib.* Cautio juratoria quid, et quando fiat, 320.

CEDERE bonis suis quinam et quando debeant, IV, 334. Cedere et venire in diem quid sit, 526.

CENSURÆ ecclesiasticæ absolute prolata executionem secum trahunt, III, 336. In censuris ecclesiasticis absolute prolatis appellatio non sortitur effectum suspensionum, *ib.* Secus si appellatur a censura solum comminata, vel lata sub conditione, si ante hujus eventum appellatur, *ib.*

Censura ecclesiastica quid, et quotuplex, VI, 568. Est pœna spiritualis, *ib.* Medicinalis, *ib.* Quæ non nisi a potestate ecclesiastica imponi potest, *ib.* Est triplex, videlicet, excommunicatio, suspensio, et interdictum, 574. Quævis harum alia est a jure, alia ab homine, alia lata, alia ferendæ sententiæ, *ib.* Censuram ferre cui, ex qua causa, et contra quos competat, 569. Recensentur in specie, quibus competit potestas ferendi censuram, *ib.* Excommunicatio major, et alia censura gravis non infligitur, nisi propter peccatum mortale, *ib.* Externum, *ib.* Contra præceptum ecclesiasticum, *ib.* Cum aliqua contumacia commissum, *ib.* In quo consistat hæc contumacia, 570. Censura solis christianis, non vero infidelibus, *ib.* Bene vero hæreticis infligi potest, *ib.* Censurandi debent esse rationis capaces, *ib.* Et jurisdictioni censurantis subjecti, *ib.* Reges et imperatores ab episcopis censura ngari non valent, *ib.* Censura ut incurrat, qualiter prærequiratur monitio, *ib.* Nulla requiritur ad incurrandam censuram a jure, vel decreto generaliter latam, *ib.* Bene tamen citatio ad hoc, ut reus se defendere possit, 571. Ad affligendam excommunicationem ab homine prærequiritur monitio trina, *ib.* In scriptis facta et excommunicando intimata, vel publice affixa, *ib.* Idem est de excommunicatione a jure lata ferendæ sententiæ, *ib.* Nisi delictum, et contumacia essent notoria, *ib.* Suspensio et interdictum aliquando sine monitione imponuntur, *ib.* Censuræ a pœna incurrendæ, an et qualis excuset ignorantia, vel alia causa, *ib.* Excusat probabilis facti ignorantia, *ib.*, et juris, 572. Doctrina practica ad propositum, *ib.* Excusat etiam metus gravis, *ib.* Nisi violatio legis cederet in damnum boni publici, aut contemptum legis, vel potestatis ecclesiasticæ, *ib.* Censura etiam jam lata non incurritur, si censurans caret jurisdictione, *ib.* Vel eam impeditam

habet per propriam censuram, vel appellationem, 573. Vel si deest defectus ordinis substantialis aut citationis, *ib.* Vel si deest justa causa ferendi censuram quæ deficere potest, quia vel adest quidem non tamen probata habetur, *ib.* Vel deest et tamen probatur in foro externo, *ib.* Innocens censuratus, v. g. Excommunicatus, qualiter pro utroque foro habere se possit et debeat, *ib.* Censuræ absolutio. Vide *Absolutio a censuris*. Censurarum præsertim excommunicationis iudex. Vide *Judex censurarum*. Censuram latam, vel comminatam an impediatur, vel suspendatur appellatio, 608.

Censuram violantes, præsertim clerici. Vide *Violantes censuram*.

Censuræ patiuntur conditionem de futuro, VII, 417.

CENSUS varie accipitur, V, 438. Ecclesiasticus quid, *ib.*, et quotuplex, *ib.* Quinam et qualem imponere possint censum ecclesiasticum, 439.

Census quid, et quotuplex, VI, 442. Recensentur varæ species census, *ib.* Census in quo differat a mutuo, 445. Census realis, consignationis emptione constitutus, licitus et ab usura immunus est, 443. Redimibilis ex parte venditionis omni jure licitus est, 444. Redimibilis vero ex utraque parte, sicut et perpetuo irredimibilis jure naturali quidem licitus, *ib.* Humano vero prohibitus est, *ib.* Nisi adsit consuetudo in contrarium, ut in Germania, *ib.* Census realis ut sit licitus requiruntur certæ conditiones jure naturæ, et quæ, 445. Item aliqua jure humano, et quæ, 446. Bulla Pii V, certas conditiones ad censum requirens, *ib.* Quæ omnes obligat, 449. Ubi recepta et per consuetudinem abrogata non est, *ib.* Uti in Gallia, Germania, Belgio, *ib.* Census personalis jure naturæ licitus est, *ib.* Non item jure humano, 450. Differentia inter censum reale et personale, *ib.*

CERTUS qui est, certiorari ulterius non debet, V, 429.

Certus qui esse dicatur, VII, 76. Certus qui est, cum certiorari ulterius non oportet, *ib.* Certioratio quando requiratur, 78.

CHARITAS incipit ab ego, V, 449.

CHARTUSIANORUM origo, V, 14.

CHIROGRAPHUM reddens debitori suo, censetur tacite debitum remittere, secus, si reddat ei pignus, et cur, II, 49.

CHIRURGIAM exercere quomodo clericis prohibetur, V, 304.

CHOREAS ducere, et spectare prohibentur clericis, III, 394.

CHORUS regularium quando sit de clausura, V, 89.

CHRISMA quid, et ubi adhibeatur, I, 492. Chrisma an sit de essentia sacramenti confirmationis, 491. Quid agendum, si in conferendo confirmationis sacramento, per errorem non chrisma, sed oleum adhibeatur, *ib.* An sit deandum sacramentum extremæ unctionis, si per errorem

chrisma pro oleo infirmorum adhibeatur, 492 et 493. Chrisma ad usus profanos, et temerarios applicari non debet, V, 183.

CHRISTIANI catholici qui, I, 65. Christiani in servitute Turcicam abducti, a nobis reputantur liberi, 503. De facto capti in bello inter christianos gesto, non amplius efficiuntur servi, et cur, *ib.* Christianorum duo sunt genera, et quæ, III, 366.

CHRISTUS a tota Trinitate communiter est incarnatus, I, 58. Christus Jesus idem ipse sacerdos est et sacrificium, 84. Christus in ultima cœna se ipsum comedit, *ib.* Est sacerdos, *ib.* Et principalis offerens novæ legis sacrificium, *ib.* Christo non adhuc viventi lancea latus fuit apertum, 104. Et reprobatum opinio contraria, et cur, *ib.*

CISTERCIENSIS ordinis initium, V, 10.

CITATIO quid, II, 259. Alia est juris, alia hominis, *ib.* Publica et edictalis, *ib.* Privata seu personalis, *ib.* Simplex et peremptoria, *ib.* Generalis, ac specialis, et quid, *ib.* Ad legitimam citationem tria requiruntur, *ib.* Nempe mandatum judicis de citando, *ib.* Executio commissæ nuntio citationis, 260. Et relatio nuntii de citatione a se peracta, referenda in acta, *ib.* An sit credendum nuntio asserenti, se ex judicis mandato citare, *ib.* Quid si nuntius affirmet se citasse, et reus neget se citatum fuisse, *ib.* In citatione, seu in citatorio generatim sex debent exprimi, 261. Nomen judicis citantis, *ib.* Nomen et cognomen rei, seu citati, *ib.* Nomen et cognomen actoris, nisi iudex procedat ex officio, *ib.* Et causa ob quam quis citatur, *ib.* An una cum citatione sit necesse, vel saltem consultum transmitti reo tenorem libelli, 262. Debet in citatorio etiam exprimi locus iudicii, *ib.* Ac dies, sive terminus comparandi in iudicio, *ib.* Non item certa diei hora, *ib.* Et qua diei hora tunc citatus venire teneatur, *ib.* Citatio est necessaria quoad absentem, 263. Estque fundamentum iudicii, *ib.* Ac spectat ad naturalem defensionem, estque juris naturalis, et divini, *ib.* Quoad præsentem non requiritur alia citatio, *ib.* Solvuntur jura, ubi absens et non citatus, videtur per Papam condemnatus, *ib.* Pro faciendâ citatione non debet quis intrare domum Dei ipso invito, 264. Si evidenter constat de crimine, et quod nulla reo possit competere defensio, non requiritur alia citatio, 265. Secus, ubi absenti potest competere aliqua defensio, *ib.* Citatio realis super capturam personæ, in quibus casibus fieri possit, 266. In causis criminalibus non potest regulariter quis capi a privato, *ib.* Nisi id fiat circa deprehensum in flagranti crimine etc., atque intentione ipsum præsentandi iudici, *ib.* Graviter delinquens potest capi auctoritate iudicis, imo et de domo sua invitatus extrahi, *ib.* Et quid in criminibus levioribus. Vel ubi solum venit imponenda pœna pecuniaria, *ib.* Capi nemo debet ex abrupto, et nullis præcedentibus iudiciis de commisso per eum delicto, *ib.* Qualia indicia ad hoc sufficiant, *ib.* In causis civilibus citatio realis,

seu captura debitoris regulariter locum habet, 267. Nisi debitor sit fugitivus, aut de fuga suspectus, *ib.* Istud intelligendum etiam de clerico debitore, 267. Ut debitor de fuga suspectus capi possit, quæ requirantur, *ib.* Et quod servetur de consuetudine, *ib.*

Citatio edictalis in quibus casibus locum habeat, II, 264. Ea non indistincte sed duntaxat in causa necessitatis permittitur, *ib.* Nec ab ipsa est incipiendum, quando in personam rei potest fieri executio citationis, *ib.* Citatio edictalis habet locum quando citandus malitiose se occultat, *ib.* Aut in domo sua manet clausus, ne citetur, *ib.* Item quando locus, ubi quis citandus foret, non potest tuto adiri, *ib.* Et quid si nuntius non introditur in civitatem ad faciendam ibi citationem, 265. Citatio edictalis etiam habet locum, quando citandus est vagabundus, *ib.* Et quando contradictor est incertus, *ib.* Et quando in genere citantur omnes quorum interest, *ib.* Cautela singularis pro emptoribus castrorum, et pro adeuntibus hereditatem suspectam ut publicis edictis curent citari omnes interesse habentes, *ib.* Modus citandi per edictum competit solum iudicibus ordinariis, ac per principem delegatis, *ib.*

Citatio an sit litis exordium, II, 169. A citatione incipit iudicium quoad certos effectus; puta, quoad perpetuandam jurisdictionem delegatam, *ib.* Et quoad interrumpendam prescriptionem mere odiosam in causis civilibus, *ib.* Et in causis criminalibus, 170. Iudicium incipit tum a citatione, tum a litis contestatione, sed diversimode, *ib.* Citatio legitime interposita, inducit preventionem fori, seu jurisdictionis, 234. Citatio invalida non arctat citatum, nec perpetuat jurisdictionem citantis, *ib.* Ut inducat preventionem fori, debet citatio emanasse auctoritate iudicis, *ib.* Atque ad petitionem partis ubi agitur ad utilitatem privatam, alias secus, *ib.* Debet etiam citatio pervenisse ad notitiam citati, 232. Citatio realis fortior est verbali, etiam anteriori, *ib.*

Citationis effectus qui, II, 267. Præcipuus ejus effectus est comparitio, *ib.* et 269. Citatio peremptoria debet continere clausulam, *Peremptorie*, et an fieri possit sine causa, 268. Citatio inducit preventionem inter plures iudices, *ib.* Ac perpetuationem jurisdictionis respectu delegati, *ib.* Etiam si nondum ante obitum delegantis pervenerit ad notitiam citati, 269. inducit litis pendentiam, postquam tamen ad partem citatam pervenerit, *ib.* Factique rem litigiosam, *ib.* Interrumpit prescriptionem odiosam, *ib.* Citatio invalida nullum de se producit effectum, *ib.* Convahdatur tamen per comparitionem citati, *ib.* Adeo ut nulliter citatus et comparens, non possit amplius excipere contra nullitatem citationis, *ib.*

Citatio facta die feriato ad non feriatum, an valeat, II, 318. in citatione triplex actus intervenire solet, et qualis. *Q.* Mandatum iudicis de citando potest fieri diebus feriatis, 319. Dummodo non fiat a iudice pro tribunali sedente, *ib.* Cita-

tionis executio per apparitorem non potest fieri die feriato, *ib.* Loquendo de feriis sacris et repentinis, secus in rusticis, 320. Disparitas inter executionem citationis, et mandatum iudicis de ea exequenda, *ib.* Citationis executio est actus judicialis, *ib.* Processus ex citatione inchoatus nequit fieri die feriato, 321. Citatio facta die non feriato ad feriatum est invalida, *ib.* Valet tamen citatio facta cum assignatione termini usque ad talem feriam, *ib.* Citatus ad diem feriatum an teneatur comparere die sequenti, 322. Citatio facta ad diem feriatum ex errore, qui tacite inest, an valeat, *ib.* Cautela in citatione adhibenda, *ib.*

Citatio per edictum, an in dubio censatur ad notitiam citati pervenisse, II, 423. Si citatus postea moram purgaverit, allegando justam causam absentiae, non reputatur contumax, *ib.* Ut quis dicatur contumax, requiritur ut sit citatus tribus edictis, vel uno peremptorio, et quomodo, 424 et 434. Vide *Contumax*. Citatio cedit tota dies, 426. Citationis terminus peremptorius, est quædam sententia interlocutoria, *ib.* Hæc transit in rem iudicatam quoad partes, non quoad iudicem, *ib.* Citatio actoris contumacis, quomodo fieri debeat, 428. Præsertim, si sit absens, vel latitet, *ib.* Dicta de citatione actoris contumaciter absentis, etiam procedunt in citatione rei contumacis, *ib.*

Quale citationum, seu temporis intervallum ad eas de jure civili requiratur, II, 428. Et quid spectato jure canonico, et consuetudine fori ecclesiastici, 429. Citatio prima vocatur conventionalis; secunda monitoria, et tertia peremptoria, 433. Tres istæ citationes de jure civili debent fieri per intervallum, saltem decem dierum, *ib.* De jure canonico intervallum hoc est positum in arbitrio iudicis, *ib.* Dummodo hic terminum illum non nimis restringat, *ib.* Reus in prima citatione contumax, secundo et tertio citandus est, *ib.* Utrum reus, qui tantum fuit contumax in prima citatione, non item in secunda, vel tertia, possit condemnari in expensis per actorem factis tempore primæ citationis, 434. An si reus ad primam citationem dixerit se nolle comparere, denovo sit citandus, *ib.* Si reus citatus veniat intra terminum prorogatum citationis, vel postea, quid possit, 436. Citatio debet pervenisse ad reum citatum, aut per hunc stetisse, quo minus perveniret, ut inducatur litis pendentia, 432. Et quod sufficienter citationem insinuaverit, *ib.* Item, quod citatio sit apta, *ib.* Qui dolose facit ne citatio ad ipsum perveniat, habetur pro citato, *ib.* Legitime enati et contumaciter absentes, habentur pro presentibus, III, 274. Citatio, seu alia monitio testis, non requiritur partibus presentibus, et non contradicentibus, 47. Citatio partis adversæ regulariter requiritur ad productionem testium, *ib.* Exceptis certis casibus, 48. Citatio illa debet scribi inter acta iudicii, 47. Plus operatur monitio iudicis ut pars adversa compareat, quam citatio nuntii, 48. Citatio testium, qui sunt alienæ jurisdictionis, debet expediri per litteras

Mutui compassus, 49. Citatio clericorum non residentium qualis esse debeat, III, 421.

Citatio valet tam subditi in alieno territorio, quam non subditi in suo, VII, 60, 99. Citatus etiam ab illegitimo iudice, nisi notorie tali, debet comparere, 138.

CLANDESTINA matrimonia. Vide *Matrimonium clandestinum*. Clandestina matrimonia dupliciter esse dicuntur, et quid juris de eis, V, 394.

Clandestina sponsalia valent, 310.

CLANDESTINE facta plerumque sunt suspecta, clam quid fieri dicatur, VII, 10.

CLARA non admittunt interpretationem, nec voluntatis conjecturam, VII, 115.

In claris non admittitur interpretatio, V, 605.

CLARISSARUM origo, V, 14.

CLAUDUS an valeat ordinari, I, 509.

CLAVIBUS transfertur rerum possessio, et quando, II, 351. In dubio præsumitur traditio clavium facta causa custodiae, *ib.*

CLAUSULA illa, *Alia etiam declaratione non secuta*, quid operetur, I, 151. Referuntur jura, in quibus ea apponitur, *ib.* Ea raro locum habet, 154. Clausula illa, *Vires nolimus obtinere, Nullam obtineat firmitatem*, etc., quando importet nullitatem ipso jure, 231. Sub clausula, *Et quidam alii*, in rescripto iustitiæ qui comprehenduntur, 237. Clausula illa, *Si res ita est, si preces veritate nitantur*, in rescriptis vel apponitur, vel subintelligitur, 240. Idem dicendum de clausula, *Salvo jure alterius*, *ib.* Clausula, *non aliter*, denotat formam substantialem in rescriptis, 242. Clausula, *Nulla obstante consuetudine contraria*, quid operetur, 274 et 300. Clausula, *Tanquam sedis apostolicæ delegatus*, et clausula *Etiam tanquam sedis apostolicæ delegatus*, quid importet, 547.

Clausulæ salutares solent addi libello. quæ, II, 256. Clausula positionibus addita, *Salvo jure impertinentium, et non admittendorum*, quid operetur, 504. Clausula *Constitio*, quid importet, 523. Clausula, *Sola facti veritate inspecta*, quid importet, 525. Clausula illa ut iudex procedat, *Sola facti veritate inspecta*, plus operatur, quam clausula, *Summarie, ac de plano*, III, 278. Clausulæ præjudiciales, quæ, 362. Hæc claudunt os partibus, et ligant manus iudicis, nisi concedatur oris aperitio contra eas, *ib.* Oris aperitio a quo petenda, *ib.*

Clausula, *Non obstante, quod aliud beneficium obtinere noscaris*, quid operetur, III, 512. Clausula, *Ex nunc prout ex tunc*, quid operetur, IV, 14. Clausula, *Motu proprio* tollit subreptionem, 36. Clausula, *Amoto quolibet illicito delentore*, quid operetur, *ib.*

Clausula, *Non obstantibus quibuscumque privilegiis*, quid operetur, VI, 318. Clausula, *Non obstantibus privilegiis sub quacumque forma conceptis*, et clausula, *Etiam illorum, quorum specialis mentio fieri deberet*, quid operetur, *ib.*

Clausulæ confirmationibus privilegiorum insertæ quomodo sint intelligendæ, 314. Et quidem in specie quomodo intelligendæ sit clausula,

Quatenus sunt in usu, vel Dummodo sint in usu, ib. Item clausula, *Dummodo sacris canonibus non adversetur*, 513. Item clausula, *Dummodo decretis concilii Tridentini non adversentur*, 516. Clausula, *Dummodo non sint revocata, ib.*

Causulæ litterarum dispensationis Papalis quænam? et quomodo observandæ, et verificandæ pro foro externo super impedimentis matrimonii, V, 601. *Discretionis tuæ* quomodo intelligendæ, 603. *Quatenus deposita per te omni spe cujuscumque muneris aut præmii etiam sponte oblati, qualiter, ib.* *Si preces veritate nitantur, et Si preces veritate niti repereris*, quomodo differant, et intelligendæ veniant, 606. *Quod ipsi nobiles, vel de nobili genere creati, vel illustres existant*, quomodo intelligendæ et verificandæ, 607. *Ex honestis familiis*, quomodo intelligatur, 608. *Principalis, vel Ex principalioribus populi aut loci*, quomodo intelligatur, *ib.* *Defectus dotis*, quomodo intelligatur, *ib.* *Angustia loci*, quomodo intelligatur remissive, *ib.* Intelligitur, per eam domicilium originis, *ib.* *Ab incestus reatu et excessibus hujusmodi absolvas*, quomodo intelligendæ, 609. *Imposita eis salutari penitentia*, quomodo intelligendæ, et adimplendæ, *ib.* *Et quatenus causa, etc. in iudicium deducta fuerit partito iudicato*, quomodo intelligendæ et adimplendæ, *ib.* *De tu mulier diffamata remaneret, graviusque inde scandala possunt verosimiliter exoriri*, 612. *Prolem suscriptam, si que sit, vel suscipiendam eandem legitimam discernendo*, 613. Clausulæ observandæ, et verificandæ in litteris dispensationis, *In forma pauperum*, 624. Clausulæ observandæ et verificandæ in litteris dispensationis pro solo foro interno, 631. *Discreto viro confessori, etc.* quomodo intelligatur, *ib.* et seqq. *Discretionis tuæ committimus, quatenus ita est, etc.*, qualiter intelligatur, 633, quomodo, *audita prius sacramentali confessione, ib.* Quomodo, *in foro conscientie tantum*, 634. Quomodo *sublata occasione, ib.* Quomodo, *in iuncta ei gravi penitentia* 635. Quomodo, *a quibusvis sententiis, etc.*, absolvas, *ib.* Quomodo, *dicta muliere de nullitate prioris consensus certiorata*, 636. Quomodo, *secreto contrahere, ib.* Quomodo, *prolem susceptam legitimam discernendo, ib.* Quomodo, *super his nullis testibus requisitis*, 637. Quomodo, *presentibus laniatis, ib.* *Neque lateri restituas, ib.* Quomodo, *quod si restitueris, nihil suffragentur*, 638. Quomodo, *gratis ubique, ib.*

Clausula, *partito iudicato*, quid importet, V, 609.

CLAUSURA monasterii quid, V, 88. Et quæ veniant ejus nomine, *ib.* Clausura monialium quoad egressum, 89. Moniales gravissime prohibentur egredi e monasterio, *ib.* Incendium tamen, et morbus communitati periculosus, sunt causæ egrediendi, 90. Sicuti et aliæ causæ his similes, *ib.* Infirmitas uni tantum moniali periculosa, est causa egrediendi, *ib.* Illatio practica de balneis, 91. Causam egrediendi e clausura approbare et licentiam dare pertinet ad episcopum, *ib.* Etiam